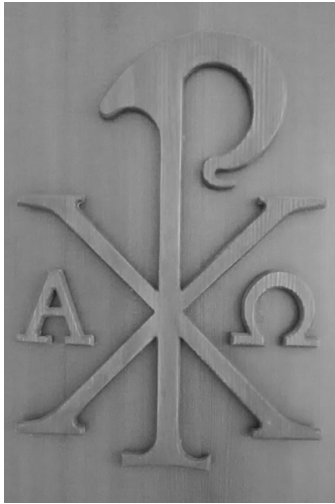

ÁLDÁS, BÉKESSÉG!

„Tebenned bízunk eleitől fogva” (90. zsoltár)

Én vagyok az Alfa és az Omega, a Kezdet és a Vég.
Én a szomjazónak adok az élet forrásából ingyen.” Jelenések21,6

Szeretettel köszöntöm lapunk Olvasóit!

Hány kezdettel találkozunk az életünkben egy életöltő során? Számba tudjuk venni? S valóban jól számolunk: kezdet volt mind, vagy csak annak mutatta magát? Példának okáért, az egyházi év hagyományosan advent első vasárnapjával, a naptári évünk január 1-jével, a tanév viszont mindig szeptember 1-jével kezdődik. Mikor kezdődik tehát az új év? Házasságkötés után az ifjú párok valóban új életet kezdenek, vagy a régit folytatják tovább?

Templomunkban több keresztyén szimbólumot is megjelenítettünk. Ezek közül egy a szószéken látható Alfa és Omega jele, közötté a Krisztus monogrammal. Ez a jelkép is üzenetként díszíti templomunkat. A görög ABC első és utolsó betűje arra emlékeztet, hogy az életünknek fizikai és lelki értelemben is, minden valódi kezdete Jézus Krisztus elől indul és oda is érkezik meg. Hogyan is értsük ezt?

Fizikai értelemben minden emberi élet először Isten szívében fogan meg és csak utána az édesanyák testében. Ő az, aki elgondolt Bennünket, s Ő az, aki az életet nekünk ajándékozta. **„Alaktalan testemet már látták szeméid; könyvedben minden meg volt írva, a napok is, amelyeket nekem szántál, bár még egy sem volt meg belőlük.”** – olvassuk a Zsoltárok könyvében.

Lelki értelemben hasonló, valódi új kezdet, amikor a lelkünk az élő Istennel való kapcsolatban újjászületik. **„Ami testtől született, test az, és ami Lélektől született, lélek az! Ne csodálkozz, hogy ezt mondtam neked: Újjonnan kell születnetek.” /Jn 3,6-7/**

A csecsemő számára a születése után egy új, addig ismeretlen világ tárul a szemei elé, ahol végre megláthatja az ő szüleit. A lelki életünk is valóságosan Jézus Krisztussal kezdődik az újjászületés által. Csak ekkor válik igazán nyilvánvalóvá, hogy kicsoda is a mi jószágos mennyei Édesatyánk, s milyen is a valóságban a minket körülvevő világ.

Test és lélek igazi kezdete Jézus Krisztus, mint ahogy a vég is Ő. Igaz ez úgy is, hogy az Ő jelenlétében, az életünk be- és kiteljesedhet, és igaz úgy is, hogy majd elé kell állnunk, hogy számot adjunk az életünkről.

Jézus Krisztus a kezdet és a vég. Ezért mi keresztyének hozzá mérjük az időszámításunkat Krisztus után 2016-ban is, Vele kezdjük az évünket, a hónapjainkat (az úrvacsorai közösségben), a heteinket és a napunkat is. Az Alfa és Omega figyelmeztet: Ő a kezdet! Vele kezdj hozzá mindenhez! És elé állva fejezzük be, amihez hozzákezdünk.

Ezt a szimbólumot a szószéken találjuk. Az elhelyezés ki sem fejezhetné jobban, amit olvasunk a Szentírásban: **„Én adok majd a szomjazónak az élet vizének forrásából ingyen.” /Jel. 21,7/** Az Úr Jézus táplálni akarja a lelkünket a Szentírás minden Szavával, és ezt – embereket, lelkipásztorokat felhasználva – teszi is, vasárnapról vasárnapra.

Ki az, aki az élet vizéből ihat? Nem mindenki, hanem csak az, aki szomjazza. Aki kéri és vágyja. Aki azonban hitetlenül, vagy kemény szívvel jön, az nem fog többet látni az istentiszteleten, mint embert, nem fog többet halni, mint emberi szót, s végső soron: üres marad.

Áldott, békés karácsonyt!

Faragó Csaba lelkipásztor

Hat éves a Dunaharaszti Református Egyházközség Építő Kövek Alapítványa

A lélekszámban is napról-napra gyarapodó gyülekezetünkben, hála Istennek, egyre pezsgőbb és sokrétűbb élet folyik. Az istentiszteleteken és bibliaórákon túl, baba-mama kör, házaspár körök működnek, rendszeresek az ifjúsági foglalkozások. Évenként megszervezésre kerülnek a gyülekezeti táborok, a gyermektáborok és a konfirmálásra készülő fiatalok hétvégéje. Ezek a rendezvények, események színvonalas megtartásához, illetve életben tartásához szükséges anyagi források biztosítására hozta létre az egyházközségünk presbitériuma a közhasznú **Építő Kövek Alapítványt**.

A napi gyülekezeti élet eseményei mellett még egy nagy cél lebegett mindannyiunk szeme előtt: **az új templom felépítéséhez és a gyülekezeti ház kialakításához szükséges anyagi javak előteremtése.**

Az elmúlt hat év során jelentős adományokat kaptunk úgy magánszemélyektől, mint gazdasági társaságoktól.

Nagymértékben növelte bevételeinket, amikor – két teljes működési év után – „nagykorúvá” vált alapítványunk működését a testvérek és a támogatóink az SZJA 1% felajánlásával támogathatták. Ennek köszönhetően elértük, hogy a napi működéshez és az eseti támogatásokhoz szükséges anyagi fedezet mellett alapítványunk egymillió forint lekötött betéttel is rendelkezik.

Az évek folyamán támogattuk a gyülekezeti táborokon való részvételben az arra rászorulókat. Egy alkalommal hozzájárultunk a házaspárok hétvégéjének költségeihez. A tavalyi év második felétől finanszírozzuk a gyülekezeti újság nyomdaköltségeit. A felsorolás a teljesség igénye nélkül készült.

Az építési feladatok támogatásához jótékonysági koncertet szerveztünk, téglajegyeket bocsájtottunk ki, és céladományok gyűjtésére két alkalommal csekkeket helyeztünk el a gyülekezeti újságban. Istennek legyen hála, minden ilyen irányú törekvésünk meghallgatásra talált a jóindulatú emberek között.

Hála és köszönet azért a lehetőségért, hogy az új templom építését alapítványunk egymillió hétszázezer forinttal, a gyülekezeti házunk kialakítását hétszáznyolcvanháromezer forinttal tudta támogatni.

A 2016-os évben a hangsúlyt a gyülekezeti élettel kapcsolatos támogatásokra fektettük.

A nyári gyerektábor és a gyülekezeti tábor résztvevői is nagy hasznát vették az alapítvány által 235.180 forintért vásárolt rendezvénysátonak. Az őszi konfirmációs hétvégén 23 konfirmációra készülő fiatal mátraházi részvételének 197.216 forint összegű teljes költségét finanszírozta az alapítvány. Tekintettel arra, hogy a Rákóczi iskola hittanóráinak gyülekezetünk ad termet, szeretnénk az ifjúsági ház padozatára új PVC szőnyeget vásárolni, melynek szakszerű lerakását egyik testvérünk vállalkozása adományként végzi majd el. Továbbra is fizetjük a gyülekezeti újság megjelenésenkénti 32000-33000 forint összegű nyomdaköltségeit. Terveink között szerepel ebben az évben még egy hangszóróval ellátott mobil erősítő vásárlása is az ifjúsági rendezvények színvonalának emelésére. Az év végi idősek karácsonyát ajándékkal szeretnénk emlékezetesebbé tenni idősebb testvéreinknek.

Jövő évi terveink között szerepel az eddigi közösségi alkalmak (ifjúsági alkalmak, táborok, egyéb rendezvények) támogatásának folytatása. Ismét szeretnénk nagyobb mértékben hozzájárulni gyülekezeti házunk és parókiánk tervezett építési, felújítási – az épületek víz- és hőszigetelési – munkáinak finanszírozásához, ezért a most megjelent gyülekezeti újságban, az előző évekhez hasonlóan adománygyűjtő csekkeket helyeztünk el. Kérjük a testvéreket, hogy ki-ki anyagi lehetőségének megfelelően járuljon hozzá ezirányú tevékenységünkhöz. Támogatásukat bankszámlánkon céladomány átutalásával is megtehetik.

Kérjük a testvéreket és minden jóindulatú embert, akinek módjában áll, támogassa alapítványunk céljainak megvalósulását. Ezt megtehetik a személyi jövedelemadójuk 1%-nak felajánlásával a 2017. évben a K&H banknál vezetett 10403105-50526672-82811009 bankszámlánkra történő befizetéssel.

További támogatásukat remélve, eddigi támogatásukat megköszönve, Áldást, Békességet kíván:

Az alapítvány kuratóriuma

Életutak Isten kezében – *Hidán Jenő bácsi és Margit néni*

„Az Úr csodásan működik, de útja rejtve van...” - hangzik fel gyakran templomunkban ez a gyönyörű ének, melynek igazságát számtalanszor megtapasztalhattuk már itt, a mi gyülekezetünkben is. Nem véletlen, hogy Hidán Jenő bácsinak és feleségének, Margit néniének is ez lett a legkedvesebb éneke: visszaidézve életük meghatározó eseményeit, igazolva láthatjuk az állítás valóságát.

„Anyukám katolikus volt - meséli Margit néni -, de nem annyira tartotta a hitet. Mikor felnőttem, Zilahra kerültem dolgozni. Ott ismerkedtem meg Jenővel. Vele kezdtem el rendszeresen templomba járni, s az esküvőnk előtt konfirmáltam. Azóta vagyok református, de igazán hitre 1993-ban jutottam, s azóta járok rendszeresen bibliaórákra is.”

Jenő bácsi milyen utat járt be a házasságkötéséig?

„A szilágysági Mocsolyán születtem református családba. Tízen voltunk testvérek; előbb öt fiú született - én voltam az ötödik -, majd öt lány. Kilencen még ma is megvagyunk, élünk. Nem éhezünk, de nem is bővölködtünk. Apám tisztviselő volt, de volt egy kis földje is, így volt mit együnk. Az Úr Isten minden szükségünket betöltötte. Én autószerelő lettem, s Zilahon kaptam munkát. Ott éltem, ott konfirmáltam, ott ismerkedtem meg a feleségemmel; majd családot alapítottam, s 34 évig éltünk Zilahon a fiunkkal és a lányunkkal.”

Mikor települtek át Magyarországra?

„Először a gyerekeink jöttek át 1989-ben, a forradalom után. Ők már itt alapítottak családot, így csak ritkán láthattuk őket is és az időközben megszületett unokáinkat is. Sok karácsonyi ünnepünket töltöttük úgy, hogy egyikünk itt, másikunk a határ túloldalán sírdogált - meséli Margit néni. - Végül elhatároztuk, hogy mi is utánuk jövünk. Persze ez nem volt olyan egyszerű, hiszen az otthon eladott ház árából itt csak egy felújításra szoruló kis házat kaptunk. De aztán kaptam egy olyan lehetőséget, hogy egy évig idősgondozóként dolgoztam Amerikában, s a keresetemből rendbe tudtuk tenni a házat.”

Viszont ez újabb elszakítottságot jelentett, csak ezúttal nem a gyerekektől, hanem egymástól.

„Igen, igaz. De én meg sokat dolgoztam itthon a ház renoválásán. Közben pedig megismerkedtem Faragó Tibor nagytiszteletű úrral, aki nagy szeretettel hívott a gyülekezetbe. Eljöttem, s azóta is itt vagyok a feleségemmel együtt. Örömmel járunk ide, új, befogadó családi közösségre találtunk itt, ahol nagyon jól érezzük magunkat.”

„Mikor Zilahról elköltöztünk, azt sajnáltam legjobban, hogy a templom ott volt az utcánk végén, nem messze tőlünk. - veszi át a szót ismét Margit néni. - De bizony meglepődtem, mikor kiderült, hogy itt meg egyenesen a szomszédomban van! Nagy áldás ez, főleg most, hogy az egészségünk is híján van.”

Igen, tudom, hogy épp az aranylakodalm előtt jött a baj: Margit néni agyvérzése.

„Igen, pár héttel előtte. Mivel a beszédközpontom sérült, egy darabig meg sem tudtam szólalni. S milyen érdekes: miután magamhoz tértem, az első dolog, ami eszembe jutott, egy templomi énekünk volt: Az Úr csodásan működik... kezdetű ének. S bizony, ez így is van! Nap mint nap tapasztaljuk gondoskodó szeretetét.”

Vallja ezt Jenő bácsi is, akinek mindezek mellett együtt kell élnie olyan mozgáskorlátozottsággal, mely egy orvosi műhiba miatt következett be?

Igen, természetesen. Hiszen azt nem ígérte Jézus, hogy ha hiszünk benne, nem érhet minket semmi baj, de azt igen, hogy velünk lesz „minden napon a világ végezetéig.”

Köszönöm a beszélgetést, s Isten áldását kívánom további életükre!

Szadainé Somogyi Erika

Megújulunk

Templomunk és környezete, ha nem is olyan látványosan, de ez évben is tovább szépült.

Elkészült a karzat mellvédjének a burkolata. Középen Pál apostol Filippibeliekhez írt leveléből olvashatunk idézetet: „Örüljete az Úrban mindenkor.” 4.rész 4. vers

A parókián a nyílt égésű 30 éves gázkazánt egy új, korszerűbb turbós kazánra cseréltük, s egyben megoldottuk a gázkészüléknek a lakáson kívüli térbe való áthelyezését. A készülékcseré óta az épület fűtése érezhetően jobb és biztonságosabb lett a lelkész család nagy örömeire.

A parókia udvarán több omladozó, életveszélyes épületet elbontottunk.

Az ifjúság birtokba vette a röplabda pályát.

A régi ifjúsági házat kifestettük, s új linóleum-borítást kapott. Advent első vasárnapjától használatba is fogjuk venni.

Megújult épületeinket a gyülekezet minden korosztálya nagy örömmel használja. A vasárnapi alkalmainkon (énekkar, imaközösség, felnőtt- és gyerek-istentiszteletek) túl gyülekezeti házunkban hétfőnként az énekkar találkozik.

Szeptembertől a Rákóczi Ferenc Általános Iskola református hit- és erkölcsstan osztályainak óráit gyülekezeti termeinkben tartjuk hétfőn és kedden. Szerdánként kétheti rendszerességgel felnőttek számára tartunk kereszteselési és konfirmációs oktatást. Csütörtökönként két bibliaórát, s egy konfirmációs órát, pénteken konfirmációs órát és ifjúsági órát tartunk.

Jövőre szeretnénk a templom utcafrontjának képét egységesíteni (új kerítés továbbépítésével, burkolat egységesítésével), illetve hozzáfekedni a parókia épületének korszerűsítéséhez is. Reméljük, a falak szigetelésével elkészülünk a 2017-es évben, s 1-2 éven belül lesz erőnk arra is, hogy a tetőszerkezetet felújítsuk.

(folytatás az 5. oldalon)

Isten szereti ezt a világot!

“Mert úgy szerette Isten e világot, hogy az ő egyszülött Fiát adta, hogy valaki hiszen őbenne, el ne vesszen, hanem örök élete legyen.” (János 3,16)

Tehát Jézus kijelenti, hogy Isten szereti ezt a világot! - Igen, igen, mi ezt már nagyon jól tudjuk, mert így tanultuk. De vajon hisszük-e igazán, meg vagyunk-e győződve róla úgy, hogy másokat is, akik kétségbe vonják, meg tudnánk győzni róla?!

Próbálj meg beszélni Isten szeretetéről azzal az emberrel, akinek szétlőtték a házát. Talán, ha őszinte lenne, azt mondaná rá: Jó, jó, ez nagyon szép dolog, de én fázom, mert papírral van beragasztva az ablak! És a szémében az átélt iszonyatnak még most is ott látható emléke. Karácsonyi örömeikkel vannak tele a templomok. Igen, a templomok, de országszerte a szívekben nem kiált-e hangosabban az a keserű panasz, amivel Jeremiás próféta sírta tele egykor az elpusztított Jeruzsálem romjait?!

Úgy szerette Isten e világot... - De hát miben látszik ez a szeretet, amikor annyi kétségbeesés, szomorúság, hitványság, hazugság, kegyetlenség van ebben a világban, amikor ez a világ egy olyan új katasztrófa felé sodródik, amit egyetlen halandó sem akar, és amit mégis mindnyájan a magunk bűnével is siettetünk?!

Nos, Testvérek, ahhoz, hogy Isten szeretetéről valami sejtelmünk legyen, előbb valami mást kell megértenünk az Igéből. Mégpedig azt, hogy ezen a világon nincsen senki, de igazán senki, aki Isten szeretetére méltó lenne, érdemes lenne, aki arra igényt tarthatna. Isten Igéje félreérthetetlenül arról beszél, hogy az emberiség Isten haragja, és bünt büntető ítélete alatt van. Vigyázzunk tehát nagyon, mert aki csak úgy, minden további nélkül magától értetődőnek tartja azt, hogy Isten=szeretet, az tűzzel játszik, és éppen úgy gúnyolódik Isten haragjával, mint Voltaire, aki csúfondárosan ezt mondta egyszer: Isten majd megbocsátja bűneinket, hiszen Neki ez a hivatása!

Tehát akkor mégsem szereti Isten ezt a világot? De igen! Azáltal lett nyilvánvalóvá az Isten szeretete, hogy az Ő egyszülött Fiát elküldte erre a világra! Tehát azt, hogy Isten mégis szereti ezt az ítélet alatt lévő világot, kizárólag csak abból a tényből vehetjük tudomásul, hogy Jézus Krisztus megszületett, hogy Isten emberré lett, hogy önmagát, a maga életét beleadta ebbe a világba.

A karácsonynak éppen az a nagy öröme, hogy megjelent az Isten üdvözítőkegyelme minden embernek, mindazoknak, akiket mi jó, derék, becsületes keresztyén embereknek szoktunk tartani, és mindazoknak is, akiket mi gonosznak, pogányoknak, istentagadóknak nevezünk.

Semmi mást nem kér, csak azt, hogy higgy benne! Tudod, mi a legbiztosabb jele annak, hogy igazán hiszel a Krisztusban? Az, hogy a Krisztusban kapott isteni szeretet tovább mozdítja a kezedet, a szívedet, a cselekedetedet mások felé.

Az elmúlt két hónap alatt sok vérben és szenvedésben született meg valami: nemzeti egységünk tudata és bizonyossága. Olyan lett a magyar nép, mint egy nagycsalád! Ne engedjük, hogy újra elveszzen, megszükküljön, széthulljon a közösség, sőt, mélyítsük el egyre jobban! Legyen az idei karácsony nemzeti egységünk tettekben is megnyilvánuló bizonyítéka azáltal, hogy mindenki a segítő szeretet valamilyen apró, de konkrét jelével örömet okoz egy másik embernek, olyannak, akinek arra szüksége van! Történjék ez a Krisztus nevében és Krisztus törvénye szerint, vagyis úgy, hogy ne tudja a jobb kéz, mit cselekszik a bal! Nem az adomány értéke a lényeg, hanem magyar nemzeti egységünk élő kifejezése, és annak Krisztus szeretetében való elmélyítése és megszentelése. Karácsonyfa-gyertyák helyett most a keresztyén felebaráti szeretet lángjait kell kigyújtani minél több helyen!

Krisztus nevében a szeretetteddel örömet okozol. Néki is ünnep van, néked is! A földön is, a mennyben is!
Boldog karácsonyi ünnep! A szeretet ünnepe!

(Elhangzott 1956 karácsonyán. A teljes igehirdetés olvasható a www.joosandor.hu gyűjteményben, vagy a Joó Sándor „Ne félj, csak higgy!” című kötet 11-14 oldalán.) Közreadja Váczi Gábor

(folytatás a 4. oldalról)

Köszönjük minden kedves testvérünknek a gyülekezetünkért való imádságait, fáradozását és adományait! Nem szeretnénk elfeledkezni gyülekezetünk Építő Kövek Alapítványáról sem. Ez évben is sok segítséget kaptunk általa, hogy szolgálatunkat jobb körülmények között és korszerűbb eszközökkel ellátva tudjuk végezni. Köszönjük!

Isten áldása legyen továbbra is gyülekezetünkön, hogy áldássá tudjon válni mindazok számára, akik templomunkba betérnek.

Faragó Csaba lelkipásztor

Miért imádkoznak? - Evangelizációs alkalmak templomunkban

Szeptember 28-30. között, evangelizációs alkalmak keretében gyülekezetünkben szolgált Somogyi László Nagytiszteletű Úr, a székesfehérvári református gyülekezet lelkipásztora, lelkési elnöke. A három estén átívelő evangelizáció a „Miért imádkoznak?” címet viselte, de ezen belül az egyes alkalmak külön-külön is kaptak egy-egy alcímet: „Az imádság nem rólunk szól!”, vagy „Jöjjön el a Te királyságod!”, végezetül pedig „Nem beletörődés!”. A cikkben a teljesség igénye nélkül megpróbálom az egyes alkalmak tartalmát összefoglalni.

Ezek az evangelizációs alkalmak több szempontból is különlegesek, hiszen lehetőség nyílik az Úr Jézussal való találkozásra, az Úr Isten énekszóval való dicsőítésre, és egyúttal az önmagunkkal való szembenézésre is.

„Az imádság nem rólunk szól!” címet hordozó alkalommal az Úri imádság tükrében az imádkozás lényegének kérdésével nézhetünk szembe, illetve azzal, hogy mi magunk miként viszonyulunk ehhez a kérdéshez. Ha feltesszük a kérdést, hogy: „miért imádkoznak?”, vajon milyen okokat és célokat tudnánk megfogalmazni ösztönén önmagunk számára? Nyilvánvalóan sokan sokféle választ adhatunk, érdemes elgondolkozni ezen, azonban az bizonyos, hogy az imádkozás egy olyan közvetlen csatorna, melyen keresztül megszólíthatjuk azt a teremtő Istent, aki kapcsolatban szeretne lenni velünk, aki számára egyen-egyenként fontosak vagyunk. Sőt az isteni kegyelem és Jézus Krisztus engesztelő áldozata által Édes Atyánknak szólíthatjuk meg Istent, aki a leg-tökéletesebben, és legigazabban szeret, aki szent és tiszta, akié a dicsőség, és akinek Krisztus által a gyermekei lehetünk.

A szentírásban Máté evangéliuma 6. fejezetén belül külön útmutatást, és intést is kapunk az imádkozással kapcsolatosan, illetve a fejezet 9-13-ig terjedő igeverseiben olvashatjuk, amiként az Úr Jézus imádkozott, ezzel is tanítva bennünket, hogy meglássuk az imádkozás lényegét. Az Úri imádság első sora is arra hívja fel a figyelmünket, hogy az imádság Istenről szól, nem pedig rólunk, valamiféle haszonelvű, nyereségközpontú téves hozzáálláson alapulva. A mi Atyánk nevének a megszenteléséről szól, arról, hogy ha a belső szobánkban elcsendesedve, az imádság alkalmával hittel az Ő színe elé járulunk, akkor méltóképpen különítsük el az Ő nevét, szentségét, mindenki mástól, hiszen Ő senkihez sem hasonlítható. Az Ő személye mindenki felett való. Ezzel a fajta alázatos szent közeledéssel forduljunk hozzá, és ily módon tárjuk elé bizalommal, őszintén a szívünket, benne a megannyi indulattal, kétségekkel, fájdalommal, gyengeségekkel, keserőséggel, örömmel, bánattal, aggodalmakkal és még lehetne folytatni a sort, hogy mi mindennel, és ezek után a mennyei Atya válaszolni, reagálni fog imáinkra, s megadja mindazt, amire szükségünk van.

Az imádkozással tehát egy csodálatos lehetőséget kapunk, amellyel imádkozhatjuk az Atyát hatalmas, csodálatra méltó, dicsőséges és jóságos voltáért. Ha pusztán csak dicsérjük és magasztaljuk az Urat, Ő minden mást

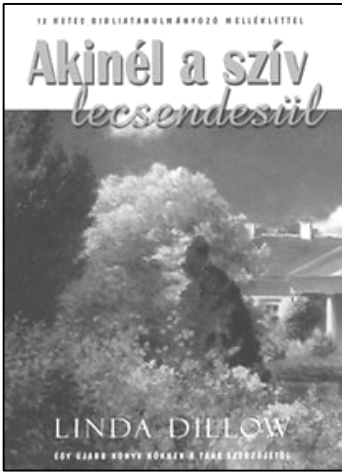
megold és elrendez. Érdekes azt is megtapasztalni, hogy minél inkább rácsodálkozunk az Ő szentségére, akkor egyre inkább elkezdjük szégyellni önmagunkat a bűneink miatt, meglátjuk nyomorúságunkat, s végül óhatatlanul bekövetkezik a tisztulás érdekében a bűnbánatra jutás.

„Jöjjön el a Te királyságod!” Az Úri imádság második sorában arra kapunk biztatást az Úr Jézustól, hogy kérjük az Atyát, hogy hadd jöjjön el az Ő országa, királysága miközénk. Engedjük, hogy közel hozza hozzánk ez az Ige a királyság, ország fogalmát. Azt a fogalmat, melyben a szó legnemesebb értelmében az a felségterület elevenedik meg, melyben tartozunk valakihez, aki nincs feltétlenül jelen látható módon. Jézus azt mondja, hogy élj úgy, hogy te az örökkévaló Isten felségterületén jársz. A Krisztusban megtért emberek, akik visszatáltak az Atyához, akik Krisztus lábánál bűnvallást téve, Jézust hittel szívükbe fogadták, megigazulva Isten országának polgáraivá lettek. Isten királyságában, országában járni hatalmas kiváltság, de egyben óriási felelősség is. A kiváltság a megigazulásban áll, Isten az Ő végtelen kegyelme által igazzá nyilvánítja a Jézusban megtért lelkeket. Az Isten országának polgáraként nem válunk egyik pillanatról a másikra tökéletessé, azonban képessé leszünk megállni a bűnnel, a kísértésekkel szemben, s nemet mondani rájuk. Isten országának polgáraként nincs szükségünk hazugságra, nem kell aggodalmaskodásban, félelemben élnünk, hiszen ígéretet kaptunk arra nézve: „Ha Isten velünk, ki lehet ellenünk?” (Róm 8, 31.) olvashatjuk a szentírásban. Isten gazdagon megáldja országának polgárait, betölti szükségüket, és örömet ad. „...Akik Istent szeretik, azoknak minden javukra szolgál...” (Róm 8, 28.). Isten országának polgáraiként élvezhetjük mindazt a lelki gazdagságot, mely az Ő országának sajátja. A kiváltságos helyzet mellett természetesen a felelősség súlya is nagy az Isten országának polgáraként, mely felelősség leginkább az egymás között megmutatkozó szeretet minőségében látható, és érezhető.

Mindezek mellett a „jöjjön el a te országod”, királyságod óhaja arra is vonatkozik, amikor az Úr Jézus Krisztus látható módon is visszatér, és megjelenik majd a világban, mint uralkodó az Atyaistennek dicsőségére, mikor minden térd meghajol az Úr Jézus előtt, minden biztonnyal az lesz majd Isten országának, királyságának kicsúcsozódása.

„Nem beletörődés!” Ezen az utolsó alkalmon pedig azt

(folytatás a 7. oldalon)

Linda Dillow: Akinél a szív lecsendesül

/Keresztyén Ismeretterjesztő Alapítvány, Budapest /

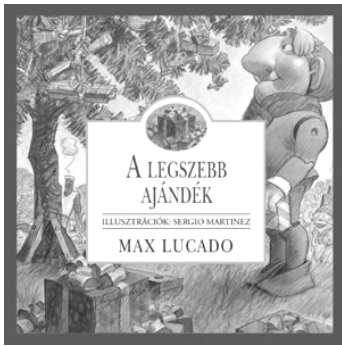
Eolvastam a könyvet. Azután még egyszer.... Női sorsok hatalmas csokra tárul elénk, szálai egy-egy asszony írása, vallomása életéből: kudarcok, félelmek, aggodalmak, kétségbeesés. De belefűzi a szerző – aki ismert keresztyén utazó előadó – saját életének sok-sok megpróbáltatását is, és mindezeket elemezve láttatja velünk, miből fakad ez a tengernyi baj.

Először is elégedetlenek vagyunk, majd a saját akaratunkat tartjuk szem előtt, ahhoz ragaszkodunk tíz körömmel, majd sokszor elhangzik tőlünk a „Bárcsak...”, a „Mi lesz ha...”, és lehetne folytatni a sort, mert nem fogyunk ki a panaszkodásból.

Mit tegyünk, hogy mindezt legyőzzük, mai szófordulattal „kiiktassuk az életünkéből” ezeket a „negatívumokat”? Először is mondjunk hálát mindenért, majd imát alázattal a nehézségek közepette Istent megszólítva. És még sok mindent, amit a szerző rész-

letesen leír a könyve mellékletében. És tanulhatunk a bemutatott sorsokból, mi nők, asszonyok, gyarló emberek...

Boldog, békés karácsonyt, és jó olvasást!

Max Lucado: A legszebb ajándék

/Gyerekeknek. Keresztyén Ismeretterjesztő Alapítvány, Budapest/

Kedves Gyerekek! Bizonyára izgalommal várjátok a karácsonyt, és Ti is gondolkodtok azon, mit is adjatok annak, akit nagyon szerettek. Így van ezzel ennek a kis színes könyvnek a főhőse is. Sok-sok dolgot kitalál, bejár sok helyet, hátha rátalálna az igazi, a legszebb ajándékra, és ezzel örömet tudna szerezni Élinek, akit nagyon szeret.

Milyen hosszú is volt az út odáig, és mi minden történt, megtudhatod, ha elolvassák neked, vagy ha te magad olvasod el ezt a történetet. Még az is lehet, hogy, ha már tudsz olvasni, te is elolvassd a testvéreknek, vagy azoknak, akik szívesen meghallgatnak egy ilyen érdekes mesét.

És nem baj, ha előbb megismerkedsz a könyvvel, és nem a csillogó karácsonyfa alatt találsz? Szerintem nem.

Legyen nagyon boldog Karácsonyod! Legyen sok örömed a legszebb ajándékban, amire vágytál, és ide le is írhatod (ha már tudsz írni):

Ajánló: Szabó Borbála Eszter

(folytatás a 6. oldalról)

járhattuk körbe, hogy miként viszonyulunk Isten akaratához. „Beletörődünk” mindabba, mit Isten kínál és ad számunkra – ami lássuk be, hordoz némi negatív felhangot – vagy őszintén elfogadó, bizalomban teljes szívvel, készek vagyunk engedelmeskedni az Ő akaratának? Mikor az Úr Jézus tanít bennünket az imádságán keresztül, akkor ezzel a mondattal, hogy: „legyen meg a te akaratod, amint a mennyben úgy a földön is” nem beletörődésre hív, hanem az ellenkezőjére.

Visszautalva az előző két alkalom üzenetére, a mennyi Atya akaratával szemben az fog tudni a beletörődő szív helyett őszintén elfogadóan és engedelmesen megállni, aki a szívével rádöbben, hogy a mennyi Atyánk mindenki mástól különbözik, Ő szent, az Ő országa semmihez sem fogható, és aki ennek az országnak az állampolgára, annak nincs oka félelemre, mert az Isten a legjobbat szeretné számára. A bűn az, mely rombolja a jónak teremtett világot, a bűn miatt van szenvedés a világban. Ezzel szemben a Mennyben tisztaság és jóakarát van.

Az életünkben egy-egy döntési helyzetet másként értékelünk, mint Isten, számos emberi tényező, és körülmény befolyásolja döntéshozatalunkat, sok esetben a mi döntésünk szöges ellentéte az Isten akaratának. A mi részünk az, hogy merjük elhinni, és bízunk abban, hogy az Isten jóakarónk akar lenni, engedjük el a saját akaratunkat és vegyük át helyébe az Isten akaratát. Meg kell tehát hozni a döntést, hogy a jövőnk kinek az akaratához igazítjuk, a sajátunkéhoz, netán más emberekéhez vagy az élő Istenéhez. Meg kell tisztítani a szívünket a kételytől, melyet a kísértő Sátán elhint a szívünkbe. Át kell éreznünk, hogy azzal, hogy Krisztus magára vette a világ bűneit, s benne a mi bűneinket is, és szenvedett, bűnhődött értünk a kereszten, azzal Istennek a felénk kiáradó jóakarata valósult meg. „Aki tulajdon Fiát nem kímélte, hanem mindnyájunkért odaadta, hogyne ajándékozna nekünk vele együtt mindent?” Róm 8. 32. „Az Isten szeretetétől, mely megjelent Jézus Krisztusban, a mi Urunkban, nem választhat el semmi.” Róm 8. 38-39.

Kemény Veronika

A magyarországi Bárka közösség alapítása / 7.

A Bárka Műhely

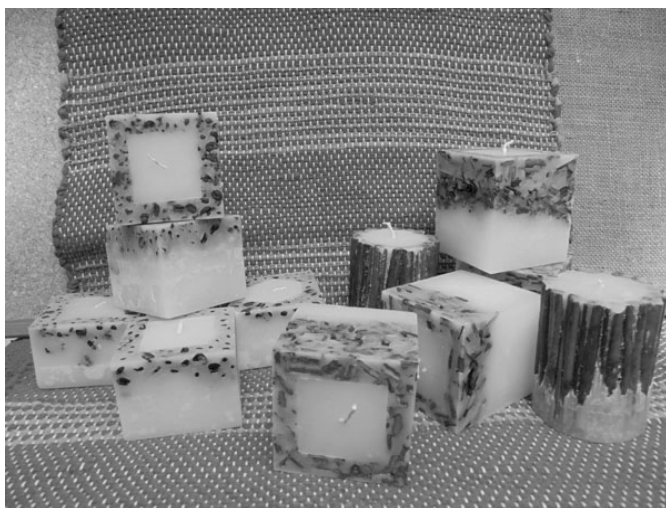

„Ne féljete, mert íme, hirdetek nektek nagy örömet, amely az egész nép öröme lesz. Üdvözítő született ma nektek, aki az Úr Krisztus.” Luk.2:10-11

A Bárka Műhelyről még kevés szó esett, pedig a közösségi életünk nagyon fontos része. Az indulás után hamarosan saját bőrünkön tapasztaltuk, hogy mennyire nem jó, ha a lakóotthoni élet, összefolyik a munkahellyel. Fontos volt megoldani, hogy – mint mindenki más a környezetünkben – a lakóotthonban élő sérült barátaink is, naponta útra keljenek egy munkahelyre, útközben találkozzanak a környéken élőkkal, s hasznos munkát végezzenek a nap folyamán. 1992 tavaszán a Kossuth Lajos utcában megvásároltunk egy régi, romos házat, nagy kerttel. Szeptemberre sikerült a legnagyobb helyiséget rendbe hozni, így a Bárka Otthon kis szobájából, a műhely átköltözött. Megnyílt a lehetőség arra, hogy néhány dunaharaszti család helyzetén könnyítsünk, sérült gyermekük befogadásával és foglalkoztatásával. Az első bejáró barátaink: Hirják Zsolti és Bánfalvi Bandi voltak.

A Dunaharaszti és a környező településeken élő értelmileg akadályozott fiatalokat nevelő családok megkeresésére, ösztönzésére válaszolva, pályázati támogatásból, 1993 tavaszán belevágtunk a jelenlegi műhelyünk felépítésébe. Azon a nyáron, egy nagy autóbusznyi elszánt, s a segítségre elkötelezett holland barátunk, valamint magyarok kétkezi segítségével, csoda módon épültek a falak és ősszel készen állt 25 fő befogadására!

A hosszú évek alatt sok családdal kerültünk közeli kapcsolatba, s hordoztuk a szülőkkel örömeiket, szenvedéseiket. *„Részvétellel lenni, nem annyit jelent, mint megszüntetni a szenvedést, hanem együtt hordozni a másikkal. Amikor egy édesanya megpróbáltatásokat él át sérült gyermeke miatt, nem tudjuk megszüntetni a fájdalmát. De együtt tudunk haladni vele, együtt sírni vele, együtt imádkozni. Tudjuk bátorítani, támogatni. És ő megérezheti bennünk a megértő barátot, többé nincs*

egyedül. A részvét, egyfajta jelenlét, amelynek erejében a gyötrődő már nem érzi magát egészen egyedül, és új bátorságot meríthet.” /Jean Vanier/

A bejáró sérült barátaink hosszú-hosszú évek óta testvéri közösségre leltek, valamint olyan munkahelyre, ahol hasznos, értékes munkát végezhetnek, amiért érdemes naponta útra kelni, erőfeszítést tenni! Az általuk és a Bárka lakói által készített szőttesekbe, gyertyákba, hímzésekbe, a nemez díszekbe beleszövök, beleöntik, belevarrják a szívük minden szeretetét, a hosszú órák figyelmét, a közben felcsendülő dallamokat, a vidám nevetéseket és félelmeiket is. **Szeretettel várnak Benneteket a Műhelybe, a Bárka boltba, hogy az így készült szép tárgyak sokak örömére lehessen idén Karácsonykor is, mert az dupla öröm lesz!**

A Bárka biztonságot jelent a szülők számára a jelenben is. Ma még biztonság, de egyre többször felmerül a kétség: „De mi lesz, ha egyszer el kell válni?” Ma még teljes lényükkel, bölcsességükkel, szeretetükkel hordozzák gyermekeiket, mindent megtesznek értük. De mi lesz, ha már nem lesznek? Többen idősek már, szeretnék biztonságban tudni gyermekeiket a jövőben. Bízunk a Bárka megtartó erejében, egy új lakóotthon lehetőségében! Valóban nagy szükség lenne rá, nagy kihívás!

Kedves Gyülekezet! Kérlek Benneteket, hogy Advent és Karácsony idején különösen is hordozzátok imádságaitokban közösségünket, s ezeknek a szülőkknek a vágyát! Jó tudni, hogy Isten az árvák, a kicsinyek gondját viseli! Előfordul, hogy az Ő keze, mosolya... lehetünk! Adjon nekünk nyitott, várakozó, megszólítható szívet!

Áldott Ünnepet és örömet, amelyet az angyal hirdetett!

Draskóczy Ildikó

Visszatekintés gyülekezetünk idei évére

Lelkipásztorunk a 2016-os év missziói célkitűzését a Zsidókhoz írt levél 12. rész 12. verse alapján fogalmazta meg: „A lankadt kezeket és a megroskadt térdeket erősítsétek meg.”

Az elmúlt évek leginkább a fizikai építkezésről szóltak, és bár ebben is nyilvánvalóvá vált Urunk áldása és szeretete, azért a lelki programok szükségszerűen valamelyest háttérbe szorultak. Gyönyörű új templomunk felépült, a régít otthonos gyülekezeti házzá alakítottuk át, és a templomkert is megújult. Műszaki szóhasználattal élve, az „infrastruktúra” adott a legkülönbélebb gyülekezeti programok kulturált lebonyolításához. Istennek azonban elsősorban nem a látható, fizikai kövekkel van terve és célja. Egyetlen „kőre” van szüksége feltétlenül gyülekezetünknek. Ez az a bizonyos Kő, „amelyet az építők megvetettek, a Sarokkő, Jézus Krisztus”. Ez azt jelenti, hogy ott van gyülekezeti élet, ahol Ő jelen van Szentlelke által. Ahol hirdetik Igéjét és az Ő nevében vannak együtt.

Nagy ajándék számunkra, hogy egy ilyen csodaszép templomba költözhettünk az elmúlt időszakban, de a legnagyobb ajándék Krisztusban lett, lehet a miénk. Ebben a tekintetben lelki programokban nagyon gazdag év van mögöttünk. Szinte képtelenség felsorolni a teljesség igényével, hogy mennyi program, lelki alkalom állt lehetőségként gyülekezetünk tagjai és az érdeklődők előtt. Férfi és női csendes napok, kirándulások, konfirmandus és gyülekezeti hétvégék, evangélizációk. Talán kiemelhető a „program dömpingből” 5 napos nyári gyülekezeti táborunk Jászárokszálláson, melyen több mint 110-en vettünk részt. A hét során kiszakadva a hétköznapi mókuserékből, közelebb kerülhetünk Istenhez és átélhettük, hogy Ő közösségben hogyan formált bennünket egymás hite által. Azon a héten megismerhettünk olyan testvéreket is, akiknek vasárnaponként legfeljebb csak köszönni van lehetőségünk. Szintén jelentős esemény volt júniusban napközis hittan táborunk, melyen közel 50 gyermeket fogadtunk egész hetes programra. Hálával tapasztalhattuk, hogy vasárnapi istentiszteleteink látogatottsága folyamatosan növekszik. A hitoktatásnak köszönhetően több fiatal kisgyermekes család került kapcsolatba közösségünkkel.

Fontos előrelépés volt weboldalunk megújulása. Jelenlétünk a világhálón igényesebb és korszerűbb lett új informatív honlapunknak hála. Számos vendég igehirdetőt fogadhattunk 2016-ban, többek között Cseri Kálmán, Sóskuti Zoltán, Mark Van Bebber, Monty Taylor nagytiszteletű urakat, az októberi evangélizáció alkalmával Somogyi László székesfehérvári lelkészt, reformáció napi megemlékezésünk jegyében pedig Dr. Márkus Mihály püspök urat. Természetesen építési ügyekben is jelentős előrelépések történtek. Elkészült a karzatmellvéd a templomtérben, kazáncserét hajtottunk végre a parókián és megújult a „ifjúsági ház” is. Tavasszal és ősszel szombati közmunkanapot szerveztünk több tucat lelkes önkéntes részvételével.

Fentiekből nyilvánvaló lehet számunka, hogy Istenünk megáldott bennünket az idei évben is. Hála ezért elsősorban Neki, másodsorban lelkipásztorunknak Faragó tiszteletes úrnak és minden szolgáló gyülekezeti tagnak.

SOLI DEO GLORIA

Vörös Péter

Túrmezei Erzsébet

Eljön

Ádvent. Szelídzengésű üzenet.
Eljön! Eljön!
Beteg, a gyógyulásod,
rab, a szabadulásod,
halott, az életed.

Szomorú, most jön az öröm!
Erőtlen, most jön az erő!
Éjbe járó, hajnalra váró,
fölkel a fény neked.
Zendül az ég,
zendül a föld,
Isten izent:
Eljön! Eljön!
Ádvent! Ádvent!

Ádvent. Dörög rendíthetetlen,
kemény királyi üzenetben.
Eljön. Eljön.
Ha elkerülöd a mosolyban,
elédkerül mint könny, sikoltás.
Ha a bölcsőben meg nem látod,
utadat állja mint koporsó.
Eljön az Első és Utolsó.
Ha mint templom szelíd harangja
nem találhat szíven a hangja,
ágyúk adáz tüzében halod
ítélni rajtad majd e hangot.
És rombadőlhet minden oltár,
elnémulhat zsolozsma, zsoltár,
házad küszöbén fog megállani...

A munkazajban, léha dalban,
vagy az éj titkos csendjében fogod
közelgő lépteit meghallani.
Eljön, eljön! Ki nem kerülheted.
Ha kikerülöd mint kegyelmet,
úgy kell bevárnod mint ítéletet.
Hallod? Hallod?
Mozdul az ég, mozdul a föld,
Isten izent:
Eljön. Eljön.
Ádvent. Ádvent.

Móni dekoráció

ISTENTISZTELEK, ALKALMAK

November

27., vasárnap 10 óra Advent első vasárnapja –
Úrvacsorás istentisztelet

December

3., szombat 9-16 óra Ifjúsági nap a Református Fiatalok
Szövetségének vezetésével

4., vasárnap 10 óra Advent második vasárnapja –
Konfirmáltak vasárnapja

11., vasárnap 10 óra Advent harmadik vasárnapja –
Gyászoló családok vasárnapja

17., szombat 15 óra Idősek adventi ünnepe

18., vasárnap 10 óra Advent negyedik vasárnapja –
Keresztelős családok vasárnapja

15 óra Gyerekek karácsonyi ünnepe

18 óra Gyerekek karácsonyi ünnepe

**19-23. , hétfő-péntek ,18-20 óra - Adventi csendes percek
(Ebben az időszakban nyitva tartjuk templomunkat a
karácsonyi rohanásban elcsendesedni vágyók előtt.)**

24., szombat 17 óra Szentesti áhítat

25., vasárnap 10 óra Karácsony első napja –
Úrvacsorás istentisztelet

26., hétfő 10 óra Karácsony második napja –
Úrvacsorás istentisztelet

31., szombat 17 óra Óévi istentisztelet

Január

1., vasárnap 10 óra Újévi úrvacsorás istentisztelet

2016. ÉVI ANYAKÖNYVI ADATOK

November végéig a keresztség szentségében részesültek:

Abuczki Gergely Zoltán

Bálint Szófia

Egressy Elza

Kász Kata

Kovács Barnabás

Kovács Jázmin

Kovács Nóra

Marti Tamás

Mets Luca Kincső

Molnár Luca

Nagy Levente

Rózsa Mira

Szigethy Máté

Veres Enikő

**Áldott, békés karácsonyt, boldog újévet
kíván a szerkesztőség!**

Konfirmáltak:

Bényi Anna Flóra

Dér Zsófia

Endes Miklós

Farkas Anna

Fülöp Mátyás

Kecseti Dávid Mihály

Kolozsvári Kinga

Kurucz Marcell Jácint

Papp Ágnes

Pázmándi Marcell

Pékó Bendegúz

Pékó Hanga Réka

Potos Lili

Schmelek Gergely

Házasságot kötöttek:

Martinecz Tibor és Varga Katalin

Polgár József Márk és Francsics Andrea

Rideg József és Király Andrea

Varga Károly Márton és Vitai Karola Alida

Elhunytak:

Bálint Józsefné sz. Nágó Anna Julianna (91)

Blaskovits Aladárné sz. Szecső Borbála (75)

Bukta András Istvánné sz. Fodor Rózsa (86)

Herczeg Jánosné sz. Juhász Mária (99)

Husztai Gyula (61)

Kató Béla Zoltánné sz. Lazányi Judit

Gabriella (79)

Kemény Mátyásné sz. Alker Julianna (65)

Kissné Dobos Emília Etelka (86)

Kurucz János (74)

Mézes Tibor Mátyás (67)

Molnár Gábor (68)

Molnár Imre (74)

Nagy Pál (71)

Nagyszegi Jánosné sz. Szegedi Piroska (74)

Onofrey Józsefné sz. Nagy Márta (98)

Péter Mihályné sz. Lajos Ilona (101)

Pocsa Miklós (62)

Soós Emil Endréné sz. Sándor Emma (82)

Szabó József László (61)

Szatmári Gáspár (77)

Szendí Józsefné sz. Joó Julianna (92)

Táborosi Istvánné sz. Zubor Lída (81)

Újhelyiné Bene Irma (68)

Ürögi Gyula (61)

Vályi-Nagy László (64)

Zsemlye Károlyné sz. Bánya Rozália (88)

Dunaharaszti Református Templom

Rákóczi út 21.

Lelkipásztor: Faragó Csaba (tel. 30 / 477-5319)

Honlap: www.dunaharasztireformatus.hu

Felelős kiadó: Faragó Csaba lelkész

Felelős szerkesztő: Csáky Gyöngyi

Tördelés, grafika: Csáky István